

18 06 2015 г.

Моваў|класікі

МУЗЫЧНЫЯ ГІСТОРЫІ АД БРАТА

Кожны дзень па тры гадзіны я слухаю Баха, Шапэна, Бетховена, Рахманінава. Гукі, якія вылятаюць з-пад чорна-белых клавіш, плаўна нападваюць наш пакой музычнымі гісторыямі розных эпох. Штодзённае знаёмства з класічнай музыкай адбываецца дзякуючы майму брату Ваню.



дзякуючы якой я і палюбіў музыку, — кажа брат.

Самыя яркія ўспаміны таго часу звязаны з заняткамі ў хоры, дзе Іван саліраваў. Калектыў хлопчыкаў «Пеўнікі» штогод становіўся лаўрэатам міжнародных конкурсаў і фестываляў у Латвіі і Германіі.

— Займацца пад кіраўніцтвам Вольгі Паўлаўны Бялко было адно задавальненне, — прыгадвае брат. — Яна не толькі таленавіты педагог,

але і добры чалавек, неаднойчы прыходзіла на дапамогу ў цяжкую хвіліну.

У Івана выдатны лірычны барытон. І я кажу гэта не таму, што ён мой брат, а таму што гэта насамрэч праўда. Калі б гэта было не так, то ён наўрад ці стаў бы пераможцам рэспубліканскага праекта «Звонкая раница».

— Я рады, што калісьці трапіў на беларускую «фабрыку зорак», — распавядае хлопец. — Цэлы месяц мы правялі ў «Зубраняці», займаліся з прафесіяналамі. Шмат каштоўнага запасычыў у Пятра Ялфімава і Дзядзькі Вані, якія дзяліліся з намі сваім вопытам.

Цяпер брат вучыцца ў Маладзечанскім музычным каледжы імя Агінскага на аддзяленні «спецыяльнае міжнародных конкурсаў і фестываляў» і ўвесь свой час прысвячае інструментальнаму выкананню:

— Я вельмі люблю Чайкоўскага, асабліва «Кастрычнік» з цыкла «Поры года».

Нядаўна малады піяніст вярнуўся з Брэста і прывёз дыплом першай ступені з міжнароднага конкурсу імя Святаслава Рыхтэра, у якім бралі ўдзел музыканты з Беларусі, Кітая і Мексікі. Ваня прызнаецца:

— Усе ўдзельнікі былі вартыя перамогі, і таму было нечакана, калі назвалі маё прозвішча.

Сваім аднагодкам брат хацеў бы пажадаць знайсці правільны шлях у жыцці, бо гэта вельмі важна. Сам жа ён плануе праз год паступаць у Беларускаю дзяржаўную акадэмію музыкі. Але нават калі Ваня не стане прафесійным музыкантам, я хачу, каб ён заўсёды заставаўся такім жа мэтанакіраваным, сумленным і шчырым.

Аліна КАБЫЛЬЧАНКА, выпускніца 8 класа СШ №11, г. Маладзечна.

— Для кагосьці лад жыцця — гэта спорт, а для мяне — музыка, — сцвярджае Іван.

Яшчэ выхавальнікі ў дзіцячым садку заўважылі, што ў хлопчыка добры голас. І таму ў шэсць гадоў мама аддала яго ў музычную школу.

— Штосьці давалася з цяжкасцю, часам прагульваў урокі сальфеджы, але пры гэтым адзнакі заўсёды былі добрыя. Музыкальная школа дала мне многае. Хачу сказаць вялікі дзякуй майму першаму педагогу па фартэпіяна Галіне Уладзіміраўне Купрыёўскай,

Нашы|за|мяжой

ЭНЕРГІЯ «УЗДЫМА» РУЛІЦЬ!

Пры беларускім культурна-асветніцкім таварыстве «Уздым» у Даўгаўпілсе летась была створана маладзёжная група з актыўных хлопцаў і дзяўчат. Яны рознага ўзросту, але іх аб'ядноўвае агульная мэта: жаданне вывучаць культуру, традыцыі беларускага народа (некаторыя маюць беларускія карані), пазнаёміцца з хлопцамі і дзяўчатамі з краіны-суседкі, даведацца, чым яны займаюцца, захопліваюцца і якія магчымасці дае ім для гэтага дзяржава. Увогуле, лепш даведацца аб маладзёжным руху ў Рэспубліцы Беларусь, убачыць яе слаўтасці, а таксама праявіць свой талент і знайсці сваё поле для дзейнасці.

Маладзёжная група вельмі актыўна дапамагае членам таварыства ў падрыхтоўцы розных мерапрыемстваў. Пры дапамозе настаўнікаў былі вырабленыя цудоўныя магніты з лагатыпам таварыства ў тэхніцы «дэкупаж», якія дарыліся пад-

час штогадовага беларускага кірмашу ў Даўгаўпілсе. Таксама рукамі моладзі былі створаны цудоўныя папяровыя букеты з цукеркамі для людзей з абмежаванымі магчымасцямі падчас удзелу ў праекце «Багацце беларускага сувеніра». Моладзь дапамагала ў падрыхтоўцы сцэнарыя, а таксама ўдзельнічала ў мерапрыемствах у дзіцячым прытулку Priedite і дзённым рэабілітацыйным цэнтрам горада. У маі па просьбе беларускага консульства мы прымалі актыўны ўдзел у правядзенні вечара, прысвечанага 70-годдзю Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне.

Ад кіраўніцтва маладзёжная група атрымала заданне — арганізаваць і правесці прэзентацыю сайта таварыства (www.uzdim.lv). З гэтым мы справіліся на «выдатна». Дарэчы, сайт быў створаны найперш для таго, каб беларусы, якія жывуць за мяжой, заўсёды маглі пазнаёміцца з апошнімі навінамі «Уздыму», планами яго работы, конкурсамі, праектамі, над якімі цяпер

ідзе праца. Даведацца пра гісторыю, калектывы, якія дзейнічаюць пры таварыстве, і, безумоўна, пазнаёміцца з навінамі, у тым ліку турызму. Даступная інфармацыя і аб афармленні вiз у Рэспубліку Беларусь. Усе старонкі сайта працуюць у беларускамоўнай і рускамоўнай версіях.

У лютым таварыства «Уздым» адзначыла сваё 20-годдзе. Трэба сказаць, што кожны, хто прыйшоў у яго, — гэта талент, гэта самабытнасць, гэта шчырыя беларусы ці беларуска. Таварыства садзейнічае актыўнаму аб'яднанню беларусаў і ўмацаванню дружбы паміж беларусамі і латышамі. У яго склад уваходзяць 125 сяброў. Трэба адзначыць, што беларускае таварыства ў Даўгаўпілсе — самае вялікае ў Еўропе. Спадзяёмся, што са з'яўленнем маладзёжнай групы таварыства «Уздым» наперадзе чакаюць новыя ідэі, праекты, мерапрыемствы і падзеі.

Алена РАДЗІВОНАВА, г. Даўгаўпілс.

Здароўе|ў|трэндзе

УСЕ БЯГУЦЬ! А ТЫ?

Сучасны свет апантаны трэндамі. Мы хочам модна апранацца, слухаць модную музыку, мець моднае хобі. А як вам у такой якасці бег? Сёння бягуць усе — ад «зорак» сцэны і палітыкаў да офісных работнікаў. Таму не здзіўна, што з надыходам цяпла самым папулярным месцам у Студэнцкай вёсцы стаў стадыён. Вечарамі дзясяткі хлопцаў і дзяўчат з розных ВНУ аб'яднаны адной ідэяй — бегчы.



фізкультуры. Затое бегаюць два-тры разы на тыдзень. На іх думку, справа ў псіхалагічным моманце: «Фізкультура — прымусовыя заняткі спортам, а зараз мы б'яжым для сябе, няма ніякіх абмежаванняў у дыстанцыі і па часе», — распавядае Ганна. Паціцца дзяўчат не зусім зразумелая (як быццам на занятках па фізкультуры яны бягуць не для сябе, а для «таго хлопца»), тым не менш, думаецца, такі падыход усё адно лепшы, чым ніякі.

Калі інтэрнэт-трафік на маім ноўтбуку скончыўся чарговы раз, я таксама выйшла на стадыён. Не толькі каб пазаймацца спортам, але і для размовы з іншымі студэнтамі.

Не сакрэт, што атрымманне заліку па фізкультуры з'яўляецца праблемай для многіх. Студэнткі чамусьці любяць прагульваць менавіта гэтыя заняткі. Сяброўкі Ганна Пілюкца і Валерыя Паўшчок (БДМУ, II курс) прызнаюцца, што таксама ходзяць не на ўсе абавязковыя пары па

гэта тым, што сябры і суседзі па інтэрнаце аддаюць перавагу баўленню часу за камп'ютарамі. Студэнт рэалістычна глядзіць на жыццё і шчыра прызнаецца: «Хачу скінуць лішнія кілаграмы, якія набраў за зіму. Канікулы ж хутка!»

Алену Пракапенку (юрыдычны каледж БДУ, IV курс) можна было сустрэць на стадыёне глыбокай восенню і тады, калі снег толькі-толькі падаў сыходзіць. Акрамя гэтага, дзяўчына рэгулярна наведвае трэнажорную залу. Алена з тых, хто падыходзіць да заняткаў спортам з адказнасцю:

не проста бегам, а яшчэ і выконвае комплекс практыкаванняў. У гэтым ёсць і клопат пра здароўе, і жаданне мець стройнае цела. Для заняткаў студэнтка выбірае вечар: «Цемра — сябра моладзі, — жартуе яна. — А калі сур'ёзна, то пасля прабежак увечары я добра сплю».

Іна Салаўёва і Аксана Пішчала (МДЛУ, III курс) любяць актыўны адпачынак і лічаць, што бег — гэта спосаб добра і карысна правесці час. Для дзяўчат той факт, што на стадыёне шмат людзей, з'яўляецца добрай матывацыяй: «Калі бачыш, як нехта б'яжыць, пачынаеш задумвацца: «А чым я горшы? Я таксама магу!»

Бег — адзін з самых папулярных відаў спорту ў свеце. Гэта эфектыўны і ўніверсальны спосаб барацьбы з лішнімі кілаграмамі і дрэнным настроём. Таму, калі ты яшчэ не бегаеш, цяпер самы падыходзячы час, каб пачаць. Б'яжы! Будзь у трэндзе!

Ганна КУРАК, студэнтка III курса Інстытута журналістыкі БДУ.

ЯНЫ — МАЛАДЫЯ. І ІМ НЕ ЎСЁ РОЎНА!

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Цягам навучальнага года ў рэдакцыю паступіла некалькі дзясяткаў «проб п'яра» ад маладых і юных няштатных аўтараў, 15 з іх як самыя лепшыя былі апублікаваны на старонках «Чырвонкі. Чырвонай змены». Кожны творчы конкурс пазіцыянуецца найперш як прадстаўленне магчымасці паспрабаваць свае сілы тым маладым хлопцам і дзяўчатам, якія збіраюцца звязаць сваё далейшае жыццё з прафесіяй журналіста. Гэта абсалютна не азначае, што астатнім «дзверы зачынены», і публікацыі іншых удзельнікаў — таму пацвярджаюцца. Але для паступлення на факультэт журналістыкі абавязкова патрэбны надрукаваныя работы, таму «Чырвонка. Чырвоная змена» і выступае спецыяльнай творчай пляцоўкай для такіх «проб п'яра». Адпаведна, і планка нашага чарговага конкурсу «Я — малады. І мне не ўсё роўна!» патрабавала ад патэнцыяльных аўтараў пры падрыхтоўцы сваіх работ выйсці за рамкі школьных рэфэратаў і сачыненняў, паспытаць, скажам так, «журналісцкага хлеба».

І, думаецца, сваю задачу мы выканалі: з дванаццаці аўтараў апублікаваных матэрыялаў амаль усе збіраюцца звязаць сваё жыццё з журналістыкай. Шэсць з іх, выпускнікоў 11 класаў, будуць спрабаваць паступіць у Інстытут журналістыкі БДУ сёлета, літаральна праз некалькі тыдняў. Спадзяёмся, атрыманы досвед ім спатрэбіцца. Удачы!

Калі гаварыць пра геаграфічны складнік нашага чарговага конкурсу, варта адзначыць, што, як і летась, найбольшую актыўнасць праявілі маладыя аўтары з Маладзечна. Тамтэйшы Цэнтр творчасці дзяцей і моладзі «Маладзік» ужо без перабольшвання можна называць кузняй юных талентаў. Так трывае!

За што хацелася б пакрытыкаваць многіх аўтараў і тых з дарослых, хто ім дапамагаў, дык гэта за няўважлівасць да ўмоў конкурсу. Некаторыя, нават тыя, хто ўжо раней дасылаў свае «пробы п'яра» і з кім мы размаўлялі па тэлефоне, «ігралі не па нотах»: работы не адпавядалі назве творчага саборніцтва, не хопала патрэбных пашпартных звестак аўтараў, не пазначаліся клас і ўзрост і г.д. Насуперак правілаў дасылалі нам і матэрыялы на рускай мове, вершы. Адной з асноўных тэм аўтарскіх работ ужо каторы год запар (незалежна ад назвы конкурсу) з'яўляецца стаўленне маладых людзей да роднай мовы. Вельмі добра, што іх хвалюе гэтае пытанне, што яны самі імкнуцца размаўляць па-беларуску, што апошнім часам стала адмысловым трэндам. Але мала каму ўдалося напісаць па-сапраўднаму журналісцкі матэрыял на гэтую тэму, паколькі аднаго толькі юнацкага максімізму і патэтычнага экскурсу ў гісторыю недастаткова. Любую праблему трэба разглядаць усебакова, прыводзіць розныя пункты погляду. Варта таксама адзначыць, што па завядзённым удзельнікі конкурсу «доўга запрагалі», а потым «хутка паехалі»: першыя вартыя «пробы п'яра» мы змаглі надрукаваць толькі ў пачатку года, а бліжэй да заканчэння тэрмінаў прыёму матэрыялаў юнкары па традыцыі «закідалі» нас імі, некаторыя аўтары ўвогуле не ўпісаліся ў адведзены час.

Але досыць крытыкі! Як мы заўсёды сцвярджаем, у нашых творчых конкурсах прайграўшых няма! Нават калі не надрукавалі работу аўтара, ён усё роўна атрымаў карысны досвед, галоўнае — зрабіць патрэбныя высновы. Пераможцам жа можна лічыць кожнага, чыя «проба п'яра» з'явілася на старонках выдання, прайшоўшы праз сіта адбору з боку прафесійных журналістаў. Сярод гэтых творчых заявак калектывным галасаваннем былі адабраны найлепшыя. Такім чынам, пераможцамі творчага конкурсу для маладых і юных няштатных аўтараў «Я — малады. І мне не ўсё роўна!» становяцца... Імі становяцца... Увага! Аркестр, туш!

Першая пераможца — **Юлія СТРЫГА, выпускніца 11 класа Лебедзеўскай сярэдняй школы Маладзечанскага раёна**. Выхаванка вышэйгаданага «Маладзіка», удзельніца леташняга творчага конкурсу «Чырвонкі. Чырвонай змены» «Мы — такія!» На сёлетні дзяўчына даслала тры работы, усе яны былі надрукаваны. Гэта матэрыялы «Сакаўшчына — боль і памяць» (12.03.2015), «Мы ў нечым падобныя на нашых герояў» (23.04.2015) і «Велайкер з душою творцы» (21.05.2015). Юлія стала адной з пераможцаў не за колькасць творчых работ, а за іх якасць, за выбар цікавых тэм. Дзяўчына паказала, што да пастаўленай мэты — мары аб прафесіі журналіста — трэба ісці ўпэўнена.

Прадстаўляем наступную пераможцу. Гэта **выпускніца 11 класа Ліцэя БДУ Лізавета КАРПОВІЧ**. Яна ўшанавана ганаровай граматай за матэрыял «Пра што маўчыць Афрыка?» (09.04.2015). Цікава, што па выніках леташняга конкурсу «Чырвонкі. Чырвонай змены» адной з пераможцаў была... менавіта Лізавета. Цалкам заслужана яна перамагла і цяпер.

Трэці пераможца нашага конкурсу — **выпускнік 11 класа Ліцэя БДУ Віктар ЕСІН**. Ацэнена яго творчая работа «Аўтарская песня як спосаб жыцця» (23.04.2015 г.). У творчым саборніцтве юных і маладых няштатных аўтараў «Чырвонкі. Чырвонай змены» юнак удзельнічаў упершыню, але, як відаць, гэты дэбют стаў удалым.

Дарэчы, стварылася цікавая сітуацыя. Летась пераможцамі конкурсу сталі прадстаўніцы з Маладзечна і з Ліцэя БДУ. Сёлета атрымалася тое ж самае, толькі замест двух пераможцаў былі выбраны тры, прычым адзін — юнак. Зычымы, каб ваша мара аб паступленні ў Інстытут журналістыкі БДУ здзейснілася!

Усе пераможцы па традыцыі атрымалі рэкамендацыі для паступлення на журфак ад газеты «Звязда», ганаровыя граматы і каштоўныя сувеніры з сімволікай старэйшага і адзінага беларускамоўнага штодзённага выдання краіны. Віншуем!

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@vziavda.by
Надзея НІКАЛАЕВА. nikalaeva@vziavda.by